

En langtur Als rundt den 22 – 23/7-1944

Lørdag den 22/7 – 44 kl. 16.30 startede vi i to 2 års inrigger på en weekendtur Als rundt.

I den ene båd var Kamber og Thøisen med Marcussen som bådfører, i den anden Iversen og Elna Jensen med Georg Andresen som bådfører.

Det blæste ret kraftigt og da vi nåede Hardeshøj, blev vi af Færgemanden der stærkt frarådet at fortsætte, hvilket havde til følge at vi bare fik mere blod på tanden og skyndsomt forlod fæргеlejet! Efterhånden som vi nærmede os nordsiden af Als, blev søerne større og vi fik en god vippetur og af og til et skvat indenbords af en særlig næsvis bølge.

Morsomt var det at skele over til den anden båd, det ene øjeblik sejlede den som en svane på toppen af en bølge, det næste var den helt væk, kun tre hoveder øjnede over bølgetoppen!

Ved 21 tiden nåede vi Augustenhof, og her blev vi enige om at gå i land og slå lejr for natten. I en fart blev bådene båret op på land og teltet rejst på en lun plet, hvorefter en ekspedition blev sendt ind i landets indre for hos de indfødte at skaffe halm og vand!

Imens forsøgte vi andre at på primussen tændt, pølserne kogt og kaffen lavet.

Både vi og primussen havde de bedste forsætter, sprit og petroleum fandtes i uanede mængder takket være Kamber, men takket være samme fandtes ikke en eneste primus rensler, og først efter lang og ihærdig kamp bistået af en bøjet sikkerhedsnål lykkedes det os at besejre det osende uhyre, så vi snart efter kunne hengive os til de kulinariske nydelser.

Det var efterhånden blevet temmelig køligt, så vi klædte os på i alt hvad vi ejede og havde og kravlede i soveposerne for at få en god og rolig søvn.

Jo, godmorgen!

Iversen snorkede, Thøisen jamrede sig i søvne og Georg blev ved at snakke, indtil søvnen dog endelig overmandede os alle.

Allerede kl. 5 næste morgen blev vi brutalt purrede ud af Marcussen, der sagde, at det var blæst mere op og vi havde modvind, så vi måtte skynde os at komme videre.

Hurtigt fik vi spist og grejerne stuvet i bådene, og kl. 6 var vi atter ude på de salte vover.

Det gik fint, det blæste en del, men solen skinnede og det var et herligt vejr.

Vi nåede Fynshav ved 9-tiden og gik i land her for at spise frokost. Da vi atter skulle starte ville Kamber fra bådebroen let og elegant smutte ned i båden, men ak, med et stort plask havnede han i vandet i stedet for til stor jubel for tilskuerne.

Mellem Fynshav og Mommark blev vi indhentet af en 4 års båd fra Sønderborg og med den slog vi følge et stykke vej.

Ved 13-tiden nåede vi Kegnæs, gik i land på drejet og holdt hvil her en times tid. Da det stadig blæste kraftigt, ville vi ikke tage turen uden om Kegnæs, men bar bådene over dæmningen og roede gennem Høruphav. Her havde Georg, Iversen og jeg en pinlig oplevelse.

Den anden båd var et godt stykke foran os, og pludselig siger Iversen, som styrede: ” Se, hvad er det for to rør, som stikker op dernede”

Vi så da knap en bådslængde fra os to tynde, gule rør stikke ca. en meter op af vandet, de bevægede sig langsomt fremad, så vi roede bort fra dem, så hurtigt vi kunne. Da vi var kommet et par hundrede meter bort, ville vi næsten ikke tro vore egne øjne, da der pludselig lå en stor tysk undervandsbåd på vandet, hvor vi før havde set de to rør, hvoraf det ene altså havde været undervandsbådens periskop.

Vi kom til Høruphav ved 16-tiden og stormede hotellet for at få noget at spise. Det viste sig imidlertid at være vanskeligt, men endelig tonede da tjeneren frem med en flæskeæggekage, som

dog ikke var større, end at to mand med lethed kunne have fortæret den. Vi delte den broderligt og bagefter fik vi is, det var absolut ikke mad for 6 slunkne romaver!

Halvsultne, men med højt humør tørnede vi i bådene igen og så gik det rundt pynten og forbi fiskehytten til Sønderborg. Det var det hårdeste stykke af turen, der blæste en kraftig modvind, men frem kom vi da og nåede Sottrupskov ved 19.30- tiden. Her kom muleposerne frem, og takket være den + kaffe og brød fra hotellet lykkedes det os endelig at blive mætte.

En times tid senere forlod vi Sottrupskov og så gik det sidste stykke af turen som en leg, idet vi havde fin medvind.

Vi nåede hjem kl. 22 og var alle enige om, at vi havde haft en god og vellykket tur.

Elna Jensen